

Czwartek, 16 września 2021 r.

P9_TA(2021)0394

Sytuacja w Libanie

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 2021 r. w sprawie sytuacji w Libanie (2021/2878(RSP)) (2022/C 117/15)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Libanu, w szczególności rezolucję z 22 maja 2008 r. w sprawie sytuacji w Libanie ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucje Rady Bezpieczeństwa ONZ, zwłaszcza rezolucje nr 1559 (2004), 1701 (2006), 2539 (2020) i 2591 (2021),
- uwzględniając Układ eurośródziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2007/860/WE z 10 grudnia 2007 r. w sprawie przyznania Libanowi wspólnotowej pomocy makrofinansowej ⁽³⁾,
- uwzględniając końcowe sprawozdanie misji obserwacji wyborów Unii Europejskiej w Libanie w 2018 r.,
- uwzględniając zobowiązania uzgodnione w ramach priorytetów partnerstwa UE–Liban w listopadzie 2016 r., konferencję CEDRE, która odbyła się 6 kwietnia 2018 r., ramy reformy, odbudowy i rekonstrukcji Libanu (3RF) z grudnia 2020 r. oraz posiedzenia Międzynarodowej Grupy Wsparcia Libanu, które odbyły się 11 grudnia 2019 r., 23 września 2020 r. i 19 maja 2021 r.,
- uwzględniając oświadczenie komisarza ds. zarządzania kryzysowego Janeza Lenarčiča z 5 sierpnia 2020 r. w sprawie eksplozji z Bejrucie,
- uwzględniając międzynarodową konferencję na temat pomocy i wsparcia dla Bejrutu i narodu libańskiego z 9 sierpnia 2020 r. oraz konferencję w sprawie wsparcia dla mieszkańców Libanu z 2 grudnia 2020 r., zorganizowane przez Francję i ONZ,
- uwzględniając wspólne oświadczenie Międzynarodowej Grupy Wsparcia dla Libanu z 23 września 2020 r.,
- uwzględniając oświadczenie wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa wydane w imieniu UE 28 września 2020 r. w sprawie rezygnacji kandydata na premiera Libanu,
- uwzględniając sprawozdanie dotyczące ram reform, odbudowy i rekonstrukcji Libanu (3RF) przyjętych przez UE, ONZ i Bank Światowy w grudniu 2020 r.,
- uwzględniając konkluzje Rady z 7 grudnia 2020 r. w sprawie Libanu,
- uwzględniając monitor gospodarczy Banku Światowego na temat Libanu z 1 czerwca 2021 r. oraz szybką ocenę szkód i potrzeb w Bejrucie przygotowaną przez Grupę Banku Światowego we współpracy z UE i ONZ,
- uwzględniając oświadczenia i uwagi wiceprzewodniczącego Komisji/ wysokiego przedstawiciela Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa Josepa Borrelli wygłoszone 19 czerwca 2021 r. w czasie wizyty w Libanie,
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji/ wysokiego przedstawiciela Josepa Borrelli z 16 lipca 2021 r. w sprawie ustąpienia nowo powołanego premiera Saada Haririego,

⁽¹⁾ Dz.U. C 279 E z 19.11.2009, s. 69.

⁽²⁾ Dz.U. L 143 z 30.5.2006, s. 2.

⁽³⁾ Dz.U. L 337 z 21.12.2007, s. 111.

Czwartek, 16 września 2021 r.

- uwzględniając apel skierowany 16 lipca 2021 r. przez przewodniczącego Komisji Spraw Zagranicznych Davida McAllistera i przewodniczącą Delegacji do spraw Stosunków z Państwami Maszreku Isabel Santos do libańskich przywódców politycznych, o rozwiązanie impasu po ustąpieniu nowo powołanego premiera,
- uwzględniając komunikat prasowy UNICEF-u z 23 lipca 2021 r. zatytułowany „Lebanon: Public water system on the verge of collapse, UNICEF warns” (Liban: publiczna sieć wodociągowa na skraju zapaści, UNICEF ostrzega),
- uwzględniając oświadczenie rzecznika Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (ESDZ) z 26 lipca 2021 r. w sprawie procesu formowania rządu,
- uwzględniając oświadczenie współprzewodniczących drugiego posiedzenia grupy konsultacyjnej ds. planu 3RF, z 28 lipca 2021 r.,
- uwzględniając decyzję Rady (WPZiB) 2021/1277 z 30 lipca 2021 r. w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Libanie (*),
- uwzględniając oświadczenie wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela Josepa Borrelli z 3 sierpnia 2021 r. w sprawie pierwszej rocznicy wybuchu w porcie w Bejrucie,
- uwzględniając konferencję w sprawie wsparcia dla mieszkańców Libanu, która odbyła się 4 sierpnia 2021 r. w drodze wideokonferencji, a także oświadczenie wydane w czasie tej konferencji przez wiceprzewodniczącego / wysokiego przedstawiciela Josepa Borrelli,
- uwzględniając pismo sekretarza generalnego ONZ do przewodniczącego Rady Bezpieczeństwa ONZ z 4 sierpnia 2021 r. w sprawie przedłużenia mandatu Tymczasowych Sił Zbrojnych ONZ w Libanie (UNIFIL),
- uwzględniając oświadczenie wydane 4 sierpnia 2021 r. przez przewodniczącego Rady Europejskiej podczas trzeciej międzynarodowej konferencji w sprawie wsparcia dla mieszkańców Libanu, zorganizowanej na wspólne zaproszenie sekretarza generalnego ONZ i prezydenta Republiki Francuskiej,
- uwzględniając oświadczenie rzecznik ESDZ z 7 sierpnia 2021 r., w którym potępiono ataki rakietowe z południowego Libanu,
- uwzględniając oświadczenie sekretarza generalnego ONZ António Guterresa z 26 sierpnia 2021 r. w sprawie pogarszającej się sytuacji społeczno-gospodarczej w Libanie,
- uwzględniając decyzję Rady Stowarzyszenia UE–Liban nr 1/2016 z 11 listopada 2016 r. dotyczącą uzgodnienia Priorytetów partnerstwa UE–Liban oraz wniosek dotyczący decyzji Rady w sprawie stanowiska, jakie ma zostać zajęte w imieniu Unii Europejskiej w ramach Rady Stowarzyszenia ustanowionej na mocy Układu eurośródziemnomorskiego ustanawiającego stowarzyszenie między Wspólnotą Europejską i jej państwami członkowskimi, z jednej strony, a Republiką Libańską, z drugiej strony, w odniesieniu do przedłużenia priorytetów partnerstwa UE–Liban do czasu przyjęcia przez UE i Liban nowych zaktualizowanych wspólnych dokumentów (COM(2021)0406),
- uwzględniając incydenty z sierpnia i września 2019 r., 14 i 17 kwietnia 2020 r. oraz 27 lipca 2020 r., z maja 2021 r., 20 lipca 2021 r. oraz 4–6 sierpnia 2021 r., wiążące się z naruszeniem błękitnej linii,
- uwzględniając wspólny komunikat z 9 lutego 2021 r. zatytułowany „Odnowione partnerstwo z południowymi sąsiadami – nowy program dla regionu Morza Śródziemnego” (JOIN(2021)0002),
- uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
- uwzględniając art. 132 ust. 2 i 4 Regulaminu,

(*) Dz.U. L 277 I z 2.8.2021, s. 16.

Czwartek, 16 września 2021 r.

- A. mając na uwadze, że obecna sytuacja w Libanie jest niezwykle niepokojąca z powodu kryzysu politycznego, gospodarczego, społecznego, finansowego i zdrowotnego, a także z powodu załamania instytucjonalnego; mając na uwadze, że Liban jest bliskim i ważnym partnerem Unii Europejskiej; mając na uwadze, że partnerstwo to opiera się na wspólnych interesach, długotrwałych więziach historycznych i kulturalnych, regularnym dialogu politycznym i społecznym oraz szeroko zakrojonych kontaktach międzyludzkich;
- B. mając na uwadze, że Liban ma dynamiczne społeczeństwo obywatelskie, a jego liczni działacze oraz liderzy społeczności, naukowcy, artyści, a także liczne grupy młodzieżowe mobilizują się i apelują o pilnie potrzebne reformy;
- C. mając na uwadze, że sytuacja w Libanie była krytyczna i pod koniec 2019 r. doprowadziła do kryzysu finansowego; mając na uwadze, że 17 października 2019 r. miały już miejsce masowe protesty, podczas których wzywano do przestrzegania praw społecznych i gospodarczych, do rozliczalności, położenia kresu korupcji i rezygnacji wszystkich przedstawicieli politycznych, a same protesty nazwano również libańską rewolucją październikową; mając na uwadze, że 29 października 2019 r. były premier Libanu Saad Hariri ogłosił rezygnację rządu;
- D. mając na uwadze, że 4 sierpnia 2020 r. w wyniku niszczycielskiego wybuchu ogromnej ilości saletry amonowej w porcie w Bejrucie śmierć poniosło ponad 200 osób, 6 500 osób zostało rannych, a zniszczonych zostało 74 tys. domów, w wyniku czego bezpośrednio ucierpiało 300 tys. osób; mając na uwadze, że w rezultacie ze stanowiska ustąpił premier Hassan Diab; mając na uwadze, że rok po wybuchu nie zakończono jeszcze dochodzenia w sprawie jego przyczyn – głównie z powodu korupcji – a winni nie zostali zidentyfikowani i pociągnięci do odpowiedzialności; mając na uwadze, że sprawozdanie Human Rights Watch opublikowane 3 sierpnia 2021 r. wskazuje dowody sugerujące, iż w doprowadzenie do wybuchu zamieszani byli urzędnicy; mając na uwadze, że 4 sierpnia 2021 r. w Bejrucie doszło do kolejnych masowych protestów ulicznych, których uczestnicy domagali się rozliczenia winnych wybuchu w porcie; mając na uwadze, że według przecieków z oficjalnych dokumentów libańskie organy celne i wojskowe oraz organy bezpieczeństwa, a także wymiar sprawiedliwości co najmniej 10 razy w ciągu sześciu lat ostrzegały kolejne rządy, że w porcie w Bejrucie składowane są niebezpieczne zapasy wybuchowych substancji chemicznych, ale nie podjęto żadnych działań; mając na uwadze, że czołowi libańscy politycy utrudniali lokalne śledztwo w sprawie wybuchu, m.in. odwołując pierwszego sędziego śledczego, który wezwał polityków na przesłuchania, i odrzucając wnioski drugiego sędziego śledczego o uchylenie immunitetu posłów podejrzewanych o udział w sprawie i o przesłuchanie wyższych urzędników sił bezpieczeństwa;
- E. mając na uwadze, że korupcja jest jednym z głównych problemów utrudniających rozwój Libanu i osiągnięcie przez niego dobrobytu oraz pogłębiających wyobcowanie obywateli z systemu politycznego i brak zaufania do niego; mając na uwadze, że korupcja jest powszechna i przenika wszystkie warstwy społeczeństwa, co widać w ogólnych i średnich wynikach Libanu w większości obszarów sprawowania rządów; mając na uwadze, że Krajowe Biuro Antykorupcyjne nadal nie działa, ponieważ nie powołano do niego komisarzy;
- F. mając na uwadze, że 10 września 2021 r. w Libanie ostatecznie powstał rząd, po desygnowaniu trzech kolejnych premierów: Mustafy Adiba, Saada Haririego i Nadżiba Mikatiego; mając na uwadze, że nowy rząd będzie musiał pilnie przedstawić niezbędny merytoryczny pakiet reform politycznych, by zwalczyć korupcję w Libanie i zachować jego stabilność, jedność, suwerenność, niezależność polityczną i integralność terytorialną;
- G. mając na uwadze, że wybory samorządowe, parlamentarne i prezydenckie zaplanowano na maj i październik 2022 r.; mając na uwadze, że wszyscy przywódcy polityczni muszą bezwzględnie przestrzegać kalendarza wyborczego na 2022 r. i zapewnić pluralistyczne, przejrzyste i uczciwe wybory oraz umożliwić wszystkim obywatelom Libanu prowadzenie kampanii i udział w głosowaniu na równych warunkach, co dotyczy również obywateli mieszkających za granicą, zgodnie z najnowszą ordynacją wyborczą przyjętą w 2017 r. i z libańską konstytucją; mając na uwadze, że Komisja Nadzorcza ds. Wyborów nie ma środków niezbędnych do wykonania jej mandatu, a to budzi obawy co do przejrzystości i uczciwości kampanii i wyborów zaplanowanych na przyszły rok;
- H. mając na uwadze, że natychmiast po potężnym wybuchu UE wspólnie z Bankiem Światowym i ONZ przeprowadziła szybką ocenę szkód i potrzeb, by oszacować wpływ tego zdarzenia na ludność, aktywa rzeczowe, infrastrukturę i świadczenie usług; mając na uwadze, że ustalenia wskazują na szkody w wysokości od 3,8 do 4,6 mld USD, głównie w mieszkalnictwie i sektorze kultury, na straty w wysokości od 2,9 do 3,5 mld USD, największe w mieszkalnictwie, transporcie i sektorze kultury, oraz na potrzebę 1,8 do 2 mld USD na odbudowę, przede wszystkim w transporcie, w dziedzinie kultury i w mieszkalnictwie; mając na uwadze, że głównym wynikiem tych działań było opracowanie ram

Czwartek, 16 września 2021 r.

na rzecz reform, odbudowy i rekonstrukcji (tzw. 3RF), współzarządzanych przez rząd Libanu; mając na uwadze, że z powodu wielomiesięcznego impasu w tworzeniu rządu nie uzyskano postępów w reformach zapisanych w 3RF; mając na uwadze, że w maju 2021 r. główny libański producent energii elektrycznej Électricité du Liban ogłosił, iż nie ma już wystarczających środków na zakup paliwa; mając na uwadze, że Liban nawiązuje kontakty z kilkoma krajami, aby zaspokoić swoje najpilniejsze potrzeby energetyczne;

- I. mając na uwadze, że mimo zawieszenia ustawy o tajemnicy bankowej nie uzyskano postępów w audycie śledczym w Banku Centralnym; mając na uwadze, że w wyniku szwajcarskiego dochodzenia w sprawie transakcji, w które rzekomo zaangażowani byli prezes Banku Centralnego Riad Salameh i jego brat, libański prokurator generalny wszczął dochodzenie, a francuscy prokuratorzy wszczęli postępowanie przygotowawcze w sprawie stawianych Riadowi Salamehowi zarzutów prania pieniędzy; mając na uwadze, że prezes Banku Centralnego zaprzecza wszystkim zarzutom;
- J. mając na uwadze, że UE zobowiązała się wspierać stabilność i jedność kraju przez udzielanie pomocy gospodarczej; mając na uwadze, że UE udzieliła znacznej pomocy w przewycięzeniu bezpośrednich konsekwencji i w zaspokojeniu najpilniejszych potrzeb po wybuchu; mając na uwadze, że UE uruchomiła 33 mln EUR na potrzeby nadzwyczajne i wysłała ponad 250 ratowników z państw członkowskich UE; mając na uwadze, że tylko w 2021 r. UE przekazała Libanowi pomoc humanitarną w wysokości 55,5 mln EUR; mając na uwadze, że latem 2021 r. udostępniono dodatkowe 5,5 mln EUR, by wesprzeć Liban w reakcji na COVID-19; mając na uwadze, że od 2011 r. UE i jej państwa członkowskie przeznaczyły 24 mld EUR;
- K. mając na uwadze, że pandemia COVID-19 zostrzyła trwający już i uogólniony kryzys w Libanie, gdzie we wszystkich warstwach społecznych występuje powszechna korupcja; mając na uwadze, że poważnie ucierpiały zarówno grupy podatne na zagrożenia, jak i grupy mniej podatne; mając na uwadze, że od początku pandemii w Libanie koronawirusem zaraziło się 610 000 osób, a 8 150 osób zmarło; mając na uwadze, że dzielnice, w których wybuch zniszczył najwięcej budynków mieszkalnych, to Gemmayzeh Al-Aszrafijja, Mar Michael i Rmeil Mdawar, a brak alternatyw mieszkaniowych dla tych, których domy zostały zniszczone, może wpłynąć dziś na historyczną strukturę i tkankę społeczną oraz spójność Libanu;
- L. mając na uwadze, że decyzją Rady z 30 lipca 2021 r. ustalono ramy ukierunkowanych sankcji wobec osób i podmiotów odpowiedzialnych za podważanie demokracji lub praworządności w Libanie; mając na uwadze, że sankcje te obejmują zakaz podróżowania w obrębie UE oraz zamrożenie aktywów osób, które uporczywie utrudniają tworzenie rządu, poważnie utrudniają organizację wyborów, uniemożliwiają lub utrudniają realizację planów zatwierdzonych przez władze libańskie i wspieranych przez UE, a mających poprawić rozliczalność i ulepszyć zarządzanie, w tym w sektorze bankowym i finansowym, lub też dopuszczają się poważnych uchybień finansowych w gospodarowaniu środkami publicznymi, czynów objętych Konwencją ONZ przeciwko korupcji albo nieuprawnionego wywozu kapitału;
- M. mając na uwadze, że według Komisji Gospodarczo-Społecznej ONZ ds. Azji Zachodniej w latach 2019–2020 wskaźnik ubóstwa wzrósł z 28 do 55 %; mając na uwadze, że wielowymiarowy wskaźnik ubóstwa w Libanie wzrósł niemal dwukrotnie, z 42 % w 2019 r. do 82 % w 2021 r., a skrajne ubóstwo wielowymiarowe dotyka obecnie 34 % ludności; mając na uwadze, że stopa bezrobocia wzrosła do ponad 40 % osób zdolnych do pracy, a coraz większy odsetek gospodarstw domowych ma trudności w dostępie do podstawowych usług, np. do żywności i wody oraz opieki zdrowotnej; mając na uwadze, że w monitorze poświęconym sytuacji gospodarczej w Libanie, opublikowanym w czerwcu 2021 r., Bank Światowy stwierdza, że Liban dotknęła poważna i przedłużająca się depresja gospodarcza, którą można uznać za jeden z najpoważniejszych kryzysów na świecie, począwszy od połowy XIX w.;
- N. mając na uwadze, że wojna w sąsiedniej Syrii zmusiła wiele osób do ucieczki do Libanu, który przyjął około 1,5 mln syryjskich uchodźców, a także około 15 800 uchodźców zarejestrowanych przez Wysokiego Komisarza ONZ ds. Uchodźców (UNHCR), pochodzących z Etiopii, Iraku, Sudanu i z innych miejsc, oraz około 207 700 uchodźców palestyńskich; mając na uwadze, że według Światowego Programu Żywnościowego w 2021 r. 22 % obywateli Libanu, 50 % uchodźców z Syrii i 33 % uchodźców innych narodowości nie miało bezpieczeństwa żywnościowego; mając na uwadze, że Liban to jeden z dwóch krajów Bliskiego Wschodu, gdzie wielu migrantów jest zatrudnionych w gospodarstwach domowych i objętych systemem kafali; mając na uwadze, że od 2011 r. UE przeznaczyła 2,4 mld EUR na pomoc dla uchodźców syryjskich i palestyńskich za pośrednictwem różnych instrumentów, na przykład regionalnego funduszu powierniczego UE w odpowiedzi na kryzys w Syrii oraz Europejskiego Instrumentu Sąsiedztwa;

Czwartek, 16 września 2021 r.

- O. mając na uwadze, że w kwietniu 2020 r. rząd Libanu zatwierdził plan gospodarczy i zwrócił się do Międzynarodowego Funduszu Walutowego (MFW) o opracowanie programu uwzględniającego niezbędne reformy; mając na uwadze, że rozmowy z MFW jeszcze się nie zakończyły; mając na uwadze, że według MFW Liban musi pilnie rozpocząć całościowe reformy, by uporządkować finanse publiczne, przeprowadzić restrukturyzację długu publicznego, odbudować system bankowy, rozbudować siatkę bezpieczeństwa socjalnego, zreformować przedsiębiorstwa państwowe i poprawić sprawowanie rządów; mając na uwadze, że MFW przeznaczył 860 mln USD w postaci specjalnych praw ciągnięcia, by uzupełnić uszczuplone rezerwy kraju i pomóc zaspokoić wiele pilnych potrzeb; mając na uwadze, że komisja finansowa libańskiego parlamentu odrzuciła rządowy plan umorzenia lub konwersji długu, który pozwoliłby uratować oszczędności 98 % ludności przez zagwarantowanie aktywów na rachunkach bankowych, na których złożono oszczędności poniżej 500 000 USD; mając na uwadze, że w odpowiedzi na krytykę posłów wobec planu naprawy MFW wydał trzy oświadczenia, w których poparł plan proponowany przez rząd; mając na uwadze, że posłowie, którzy odrzucili plan naprawy, mają osobisty interes w ochronie interesów libańskich banków, ponieważ są akcjonariuszami tym banków bądź mają powiązania z ich udziałowcami;
- P. mając na uwadze, że art. 534 libańskiego kodeksu karnego nadal wykorzystuje się do ścigania i aresztowania osób LGBTI; mając na uwadze, że w niektórych regionach kraju mężczyźni podejrzewani o stosunki homoseksualne są rutynowo aresztowani i poddawani na posterunkach policji poniżającemu traktowaniu;
- Q. mając na uwadze, że 30 czerwca 2021 r. parlament libański zatwierdził nadzwyczajną ustawę o kredycie w wysokości 556 mln USD, by sfinansować system kartkowy, który zapewni pomoc pieniężną rodzinom będącym w najtrudniejszej sytuacji i zastąpi obecny system dotacji; mając na uwadze, że wprowadzenie tego systemu powinno być zgodne z zasadą niedyskryminacji;
- R. mając na uwadze, że podstawą układu eurośródziemnomorskiego jest poszanowanie zasad demokratycznych i podstawowych praw człowieka, zgodnie z Powszechną deklaracją praw człowieka, będącą zasadniczym elementem tego układu;
- S. mając na uwadze, że w ostatniej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ w sprawie Libanu (2591 (2021)), przyjętej jednogłośnie 30 sierpnia 2021 r., przedłużono mandat UNIFIL o kolejny rok i przypomniano o potrzebie trwałego zawieszenia broni zgodnie z zasadami zapisanymi w rezolucji nr 1701 (2006);
- T. mając na uwadze, że neutralność Libanu ma kluczowe znaczenie dla jego przyszłej stabilności; mając na uwadze, że stabilny, w pełni suwerenny, zjednoczony i demokratyczny Liban ma z kolei kluczowe znaczenie dla stabilności, bezpieczeństwa i pokojowego rozwoju całego Bliskiego Wschodu; mając na uwadze, że niedawno utworzony rząd i jego ministrowie muszą osiągnąć polityczną niezależność i przeciwstawić się wszelkim ingerencjom zewnętrznym ze strony krajów sąsiadujących z Libanem lub bardziej odległych; mając na uwadze, że ingerencje z zewnątrz szkodzą rozwojowi i stabilności Libanu; mając na uwadze, że Hezbollah nadal kontroluje najważniejsze ministerstwa w rządzie libańskim; mając na uwadze, że część państw członkowskich UE uznaje Hezbollah za organizację terrorystyczną; mając na uwadze, że Hezbollah wielokrotnie okazywał silne powiązania ideologiczne z Iranem, co destabilizuje rząd Libanu i szkodzi bardzo potrzebnej mu spójności;
1. uważa, że obecna sytuacja w Libanie jest katastrofą spowodowaną przez człowieka, za którą stoi kilka osób z rządzącej klasy politycznej; odnotowuje, że niedawno, po 13 miesiącach impasu politycznego, udało się utworzyć rząd; ubolewa, że w nowym gabinecie zasiada tylko jedna kobieta; stanowczo wzywa libańskich przywódców, aby dotrzymali obietnic i powołali skutecznie działający, wiarygodny i odpowiedzialny rząd zorientowany na realizację celów, który będzie pracować ponad podziałami parlamentarnymi i nie będzie ulegać wpływowi z zagranicy; uważa, że poprawa rozliczalności, obrona wolnych i uczciwych wyborów oraz zapewnienie podstawowych usług publicznych powinny mieć pierwszeństwo przed wszelkimi względami osobistymi w libańskiej klasie politycznej; przypomina, że ze względu na impas polityczny i coraz większą niemoc instytucji państwowych wyborów zaplanowanych na maj 2022 r. nie można w żadnym wypadku odroczyć oraz że wybory te muszą spełniać międzynarodowe demokratyczne normy wolności, uczciwości i przejrzystości;
  2. wzywa władze Libanu, aby zwróciły się do wiceprzewodniczącego Komisji / wysokiego przedstawiciela o wysłanie misji obserwacji wyborów lub – jeżeli zostanie to uznane za niezbędne – misji ekspertów ds. wyborów, na kilka miesięcy przed wyborami; wzywa nowy rząd Libanu do pełnego wdrożenia zaleceń unijnej misji obserwacji wyborów z 2018 r.; wzywa Komisję i państwa członkowskie do udzielenia wszelkiej pomocy technicznej i finansowej, aby umożliwić przeprowadzenie wyborów w jak najlepszych warunkach, oraz do dołożenia starań, aby zagwarantować uczciwość i przejrzystość całego procesu; wzywa nowy rząd Libanu do zapewnienia Komisji Nadzorczej ds. Wyborów środków finansowych, personelu i sprzętu niezbędnych do pełnego wykonania jej mandatu; apeluje o utworzenie pod auspicjami

Czwartek, 16 września 2021 r.

ONZ międzynarodowej grupy zadaniowej ds. pomocy humanitarnej, która wesprze świadczenie pomocy humanitarnej i będzie nadzorować wykorzystanie funduszy; przypomina, że ONZ opracowała ramy wspierania kandydatek i wyborczyń, a przez to propagowania większego udziału kobiet w procesie politycznym, oraz wzywa do pełnego włączenia tych ram do planów reformy wyborczej;

3. wzywa UE, aby zaoferowała Libanowi wysłanie rozbudowanej misji doradczej UE ds. administracji, by zaspokoić pilną potrzebę przeciwdziałania coraz szybszemu rozkładowi administracji publicznej i podstawowych usług; wzywa nowy rząd do szybkiego wdrożenia kluczowych reform w systemie sprawowania rządów i w gospodarce, które spowodują ożywienie polityczne i gospodarcze, w tym do przekonującej regulacji kluczowych sektorów gospodarki, na przykład sektora energii elektrycznej;

4. przypomina, że przejrzyste, niezależne, bezstronne i skuteczne dochodzenie w sprawie wybuchu w porcie w Bejrucie jest priorytetem i musi być przeprowadzone; wzywa władze Libanu do przestrzegania procedur sądowych i respektowania niezawisłości sądownictwa oraz do wsparcia wszelkich starań o odpowiednie zbadanie sprawy i pociągnięcie do odpowiedzialności osób podejmujących decyzje, które doprowadziły do wybuchu w bejruckim porcie; wzywa do wysłania niezależnej międzynarodowej misji rozpoznawczej do Libanu, która pod auspicjami ONZ zbada przyczyny wybuchu w Bejrucie; nalega, by osoby uznane za bezpośrednio lub pośrednio odpowiedzialne za wybuch pociągnięto do odpowiedzialności za ofiary śmiertelne i szkody wyrządzone ludności Libanu;

5. apeluje do Komisji i państwa członkowskie o dodatkową pomoc humanitarną ze względu na warunki panujące na miejscu, w szczególności o pomoc żywnościową oraz środki farmaceutyczne i sprzęt szpitalny, a także o alternatywne źródła energii, w tym panele słoneczne, dla wszystkich szkół i szpitali, a także o przekazywanie tej pomocy za pośrednictwem podmiotów innych niż rządowe, na przykład za pośrednictwem znanych organizacji pozarządowych, organizacji społeczeństwa obywatelskiego i organizacji wyznaniowych w Libanie zdolnych do przeprowadzenia reform; podkreśla, że należy włączyć lokalne organizacje społeczeństwa obywatelskiego w opracowywanie, planowanie, koordynację, wdrażanie i ocenę programów pomocy dla Libanu; wzywa Komisję do znalezienia mechanizmów, które pozwolą strategicznie i elastycznie zastosować kryteria dające organizacjom szybki dostęp do funduszy w celu zaspokojenia najpilniejszych potrzeb, przy zachowaniu zgodności z Konsensusem europejskiego w sprawie pomocy humanitarnej i z międzynarodowym prawem humanitarnym; podkreśla, że należy rzetelnie monitorować pomoc UE, by trafiła ona bezpośrednio do potrzebujących; głęboko ubolewa nad niezwykle wysokim poziomem złego zarządzania i brakiem nadzoru finansowego nad funduszami przekazanymi w przeszłości;

6. wzywa Komisję i państwa członkowskie UE do konstruktywnej współpracy z nowym rządem Libanu w realizacji reform strukturalnych i sektorowych niezbędnych do odblokowania znacznej pomocy makrofinansowej ze strony UE oraz w zacieśnianiu naszych stosunków handlowych, pod warunkiem uzyskania namacalnych postępów w realizacji niezbędnych reform zapisanych w 3RF;

7. wzywa władze Libanu do jak najszybszego wznowienia rozmów z MFW, by reformy przyniosły namacalną poprawę sytuacji mieszkańców Libanu borykających się z problemami; apeluje do władz libańskich o realizację zobowiązań podjętych wcześniej w związku z konferencją gospodarczą na rzecz rozwoju w drodze reform z udziałem sektora prywatnego (CEDRE), która odbyła się w kwietniu 2018 r., przy wsparciu Międzynarodowej Grupy Wsparcia dla Libanu oraz na podstawie porozumienia wszystkich libańskich przywódców politycznych, co zakłada merytoryczne i głębokie reformy gospodarki i systemu sprawowania rządów, w tym przywrócenie stabilności gospodarczej i wiarygodności sektora finansowego, zagwarantowanie niezawisłości sądownictwa, zapewnienie poszanowania praw człowieka i praworządności oraz zwalczanie korupcji; wzywa władze Libanu, by udzieliły wsparcia społecznościom będącym w najtrudniejszej sytuacji, w tym z wykorzystaniem siatek bezpieczeństwa socjalnego; wzywa władze Libanu do zatwierdzenia budżetu na 2021 r. i przygotowania budżetu na 2022 r., w tym solidnego programu ochrony socjalnej, do wdrożenia programu siatki bezpieczeństwa socjalnego w sytuacjach nadzwyczajnych oraz krajowego programu walki z ubóstwem; wzywa władze Libanu do przeznaczenia odpowiednio dużych środków budżetowych na wybory w 2022 r.;

8. podkreśla, że w wyniku represji reżimu Baszara al-Assada wobec syryjskich powstań ludowych z 2011 r. Liban jest krajem o najwyższym na świecie odsetku uchodźców syryjskich; zwraca uwagę na szczególną odpowiedzialność reżimu syryjskiego za tę ciągle dramatyczną sytuację humanitarną; przypomina, że znalezienie trwałych rozwiązań dla przesiedleńców wymaga wystarczającego długoterminowego finansowania i programowania, by wesprzeć osoby wewnętrznie przesiedlone i uchodźców poza cyklem programów humanitarnych; przypomina o trudnej sytuacji uchodźców syryjskich i palestyńskich w Libanie oraz podkreśla, że trzeba zapewnić odpowiednie, przewidywalne i wielorakie finansowanie Agencji Narodów Zjednoczonych ds. Pomocy Uchodźcom Palestyńskim na Bliskim Wschodzie (UNRWA) i innym podmiotom pracującym z uchodźcami, by móc w pełni świadczyć podstawowe usługi dla społeczności

Czwartek, 16 września 2021 r.

uchodźców w tym kraju; podkreśla potrzebę zacieśnienia współpracy i dialogu z organizacjami pozarządowymi i innymi usługodawcami pomagającymi uchodźcom w Libanie;

9. wzywa nowy rząd i prezydenta Libanu, by podjęli wszelkie środki niezbędne do wyeliminowania praktyk korupcyjnych, w tym transferów kapitału publicznego i uchylania się od opodatkowania, by zapewnili pełną niezależność przyszyłych członków Krajowego Biura Antykorupcyjnego oraz by zwrócili się do społeczności międzynarodowej o udzielenie wsparcia technicznego za pośrednictwem mechanizmów ONZ i Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji w celu zagwarantowania przejrzystości i pełnej rozliczalności wobec ludności Libanu; przypomina, że UE, Bank Światowy i ONZ zażądały stworzenia niezależnego i przejrzystego wymiaru sprawiedliwości, przyjęcia nowoczesnej ustawy o zamówieniach publicznych oraz wprowadzenia w życie strategii antykorupcyjnej, a także potępia brak działań ze strony kolejnych libańskich rządów w ostatnich latach;

10. podkreśla szczególną odpowiedzialność Hezbollahu i innych frakcji za represje wobec libańskiego ruchu ludowego w 2019 r. oraz za kryzys polityczny i gospodarczy w Libanie; apeluje do wszystkich sił zewnętrznych, aby powstrzymały się od mieszania się w wewnętrzne sprawy Libanu, oraz wzywa do poszanowania jego suwerenności i niezależności politycznej; apeluje do wszystkich ugrupowań politycznych w rządzie, by położyły kres sektarianizmowi i przeprowadziły reformy z korzyścią dla wszystkich mieszkańców w Libanie, bez dyskryminacji ze względu na religię lub pochodzenie etniczne;

11. wyraża głębokie zaniepokojenie tym, że nadal nie osiągnięto postępów na drodze ku trwałemu zawieszeniu broni i realizacji innych kluczowych postanowień rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1701 (2006), czego dowodem są ostatnie i utrzymujące się napięcia na południowej granicy Libanu; przypomina, że zdecydowane popiera integralność terytorialną, suwerenność i niezależność polityczną Libanu, zgodnie z niedawno przyjętą rezolucją Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 2591 (2021); przypomina stanowisko UE, zgodnie z którym należy w pełni przestrzegać odpowiednich rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ nr 1559 (2005) i 1701 (2006);

12. wzywa społeczność międzynarodową do zapewnienia niezbędnego wsparcia finansowego, aby umożliwić libańskim siłom zbrojnym i siłom bezpieczeństwa wewnętrznego wypełnianie ich kluczowej roli w zapobieganiu dalszemu upadkowi instytucji państwowych, zapewnianiu pomocy humanitarnej i zapewnianiu bezpieczeństwa i stabilności, przy poszanowaniu prawa do protestu oraz wolności słowa; przypomina o zasadniczym znaczeniu rozliczalności urzędników państwowych i potępia wszelkie akty przemocy wobec protestujących;

13. wzywa ESDZ, by we współpracy z państwami członkowskimi przedstawiła projekt wykazu rozliczanych organów libańskich; wzywa do nałożenia ukierunkowanych sankcji na wszystkie osoby lub podmioty spełniające kryteria przyjęte przez Radę 30 lipca 2021 r.; podkreśla, że można by wprowadzić ukierunkowane sankcje za utrudnianie lub podważanie demokratycznego procesu politycznego, jeżeli odpowiedzialne podmioty w Libanie nadal będą blokować reformy i walkę z korupcją; wzywa wszystkie bez wyjątku państwa członkowskie UE do pełnej współpracy i zaostrzenia nowych ukierunkowanych sankcji UE wobec skorumpowanych przywódców oraz osób odpowiedzialnych za podważanie demokracji i praworządności oraz osób z nimi powiązanych w Libanie; wzywa ESDZ i Radę, by pilnie przeznaczyły wystarczające zasoby na skuteczny rozwój tego nowego mechanizmu; wzywa państwa członkowskie UE i ich partnerów, takich jak Wielka Brytania i Szwajcaria, do współpracy w walce ze sprzeniewierzeniem pieniędzy publicznych zarzucanym wielu libańskim urzędnikom; sugeruje państwom członkowskim wszczynanie postępowań sądowych w ich jurysdykcjach krajowych przeciwko właścicielom nielegalnie nabytego kapitału ulokowanego na ich terytorium oraz do wspierania starań o zwrócenie tego kapitału mieszkańcom Libanu;

14. przypomina, że układ o stowarzyszeniu między UE a Republiką Libańską przewiduje dialog polityczny między Parlamentem Europejskim a parlamentem libańskim dzięki nawiązaniu współpracy politycznej między nimi, i zauważa, że współpraca ta może posłużyć jako dodatkowe ramy wsparcia niedawno utworzonego rządu i rozwiązania problemu stagnacji instytucjonalnej, jeżeli władze Libanu wystąpią z takim wnioskiem;

15. przypomina, że zdecydowanie popiera wszystkich obrońców praw człowieka w Libanie i ich pracę; zachęca społeczeństwo obywatelskie oraz partnerów społecznych i gospodarczych do odgrywania odpowiednich ról w dialogu krajowym przez wyrażanie ich aspiracji i przedstawianie propozycji dotyczących pokoju, rozwoju i przyszłości kraju, oraz wyraża uznanie dla inicjatyw społeczności lokalnych i społeczeństwa obywatelskiego; wyraża głębokie zaniepokojenie rosnącą emigracją mieszkańców Libanu i wynikającym z niej drenażem mózgów, ze szkodą dla zasobów kadrowych niezbędnych do odbudowy i ożywienia Libanu oraz życia demokratycznego w tym kraju;

Czwartek, 16 września 2021 r.

16. wzywa Liban do zapewnienia niezbędnej ochrony przed pracą przymusową, zgodnie z krajowym prawem pracy i międzynarodowymi standardami praw człowieka, w tym podstawowymi zasadami i prawami obowiązującymi w pracy, oraz konwencją Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) dotyczącą pracowników domowych (nr 189 z 2011 r.), by rozwiązać problem, jakim jest oparty na wyzysku system kafali;

17. ponownie wyraża poparcie dla determinacji UE, by pomagać Libanowi w restrukturyzacji gospodarczej i odbudowie infrastruktury; wzywa Komisję do przeprowadzenia reformy długoterminowych funduszy i do przeformułowania strategii i planu odbudowy Libanu w ramach priorytetów partnerstwa UE–Liban w nowym Instrumencie Sąsiedztwa oraz Współpracy Międzynarodowej i Rozwojowej na rzecz Globalnej Europy, a także do rozważenia udzielenia finansowania kolejnym potencjalnym partnerom ze społeczeństwa obywatelskiego, zwłaszcza w celu pilnego rozwiązania problemu niedoboru energii elektrycznej dzięki wykorzystaniu energii ze źródeł odnawialnych, w tym paneli słonecznych;

18. apeluje o uchylenie art. 534 libańskiego kodeksu karnego oraz o położenie kresu wszelkim formom przemocy i prześladowań prawnych i instytucjonalnych wobec osób LGBTI; apeluje o zniesienie innych dyskryminujących przepisów, takich jak te odmawiające palestyńskim uchodźcom praw przysługujących innym obcokrajowcom;

19. wzywa Komisję i państwa członkowskie, by zwiększyły wsparcie dla kampanii szczepień w Libanie, która wymaga pomocy międzynarodowej, oraz by złagodziły kryzys zdrowotny w Libanie; wzywa do udzielenia wsparcia na wynagrodzenia pracowników szpitali i na zakup artykułów paramedycznych;

20. potwierdza silne partnerstwo z Libanem i jego mieszkańcami, zakorzenione we wspólnych wartościach demokracji, pluralizmu, praworządności i poszanowania praw człowieka; przypomina, że popiera determinację UE we wspieraniu Libanu w działaniach na rzecz restrukturyzacji gospodarczej; składa hołd ofiarom wybuchu w porcie w Bejrucie; potwierdza solidarność z libańskim społeczeństwem obywatelskim, zwłaszcza z dziennikarzami i sygnalistami, oraz wsparcie dla nich; wzywa Radę i Komisję do dalszego wspierania odbudowy i ożywienia gospodarczego Libanu, jak również do zacieśnienia współpracy z organizacjami społeczeństwa obywatelskiego w tym kraju i do lepszego ich finansowania;

21. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, wiceprzewodniczącemu Komisji/ wysokiemu przedstawicielowi Unii do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, rządowi i parlamentowi państw członkowskich, sekretarzowi generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych, sekretarzowi generalnemu Ligi Arabskiej, przewodniczącemu Euro-śródziemnomorskiego Zgromadzenia Parlamentarnego oraz rządowi i parlamentowi Libanu.